

Willem (Wim) Albert Meischke is geboren 2 juli 1925 in Rotterdam. Hij was de zoon van Johan Chris A. Meischke en Corry Kupfer. Ze trouwden in 1920 in Bussum. De familie Meischke is niet Joods maar vader heeft een drukkerij en bedrijf in bioscoopreclame, een bedrijf dat voor de oorlog heel veel Joodse klanten had. De compagnon van Chris Meischke en tevens de oprichter van de drukkerij, was de Joodse Leo Calff. Wim heeft een oudere zus Heika.

Wim is lid van Scouting en bevriend met Geo Eerdmans en Lex Roskopf. Van Lex zijn brieven bewaard gebleven uit de oorlog waarin hij aan Wim schrijft tijdens zijn krijgsgevangenschap. Hij heeft het over de padvinderij en gaat in op de komende Wereld Jamboree in Parijs. Ook schrijft hij over een Engels zakmes dat hij van Wim gekregen heeft.

Waarschijnlijk waren ze lid waren van de Livingstone groep. Deze groep ontstond uit de Amsterdamse groep 19 Gustav Adolfgroep. Enkele welpen die daar de verkennersleeftijd bereikt hadden, wilden niet naar de bestaande troep over gaan. Op 3 februari 1939 schreef daarom Hopman W. J. Jonker, een brief aan de Nederlandsche Christelijke Vereeniging van Padvinders waarin hij zijn plannen uiteenzette voor de oprichting van een nieuwe groep nr. 20. Op 22 februari 1939 werd de nieuwe groep opgericht. De groep heette kort de Gustav Adolfgroep 2 maar al snel werd de naam van de groep veranderd in Livingstonegroep, genoemd naar de zendeling / ontdekkingsreiziger David Livingstone. Door verschillende omstandigheden, waaronder het ontbreken van een troephuis, werden de bijeenkomsten gezamenlijk gehouden in de Zuiderschool in de Geulstraat in Amsterdam-Zuid. De bijeenkomsten werden geleid door de akela's mej. W. van Leijenhorst en H.C.A. Ross. In september 1939 werd hopman Jonker door de oorlogsdreiging gemobiliseerd en werd de Livingstonegroep voorlopig opgeheven. In 1940 trouwden de hopman en akela Leijenhorst. Na de oorlog, in 1945, verhuisden zij naar Amstelveen. Met behulp van de Gereformeerde kerk werd de Livingstonegroep heropgericht.

Wim gaat naar het voorbeeld van zijn vader naar de grafische school in de Dintelstraat. Lex informeert hier ook naar in een van zijn brieven. Maar mede door het uitbreken van de oorlog, maakt Wim zijn grafische opleiding niet af. Als Wim 18 jaar wordt, duikt hij in 1943 onder bij een boer in Steggerda om aan de Arbeitseinsatz (dwangarbeid) te ontkomen. Eén van de brieven van Lex wordt naar dit adres doorgestuurd.

Na de oorlog wilde hij per se een volwaardig vakfotograaf worden. Hij werd daarom na de Fotovakschool in Den Haag assistent van Paul Huf (1956-1957). Daarna vestigde hij zich als zelfstandig fotograaf met een studio op de Leidsegracht in Amsterdam, tot hij in 1969 zijn

camera aan de wilgen hing en uiteindelijk toch voor het grafische vak koos. Wim Meischke fotografeerde in opdracht met zijn Rolleiflex of Sinar met een technische perfectie een scala aan onderwerpen: bedrijfsreportages, bouwplaatsen, beelden van Nico Onkenhout, meubelen van Spectrum en kantines,

Hij is overleden op 31 augustus 2015 in Amsterdam en begraven op begraafplaats Zorgvlied.

Meer informatie

[Rotterdamsch nieuwsblad » 04 jul 1925 - Art. 58 | Delpher](#)

[Algemeen Handelsblad » 18 mei 1920 - Art. 185 | Delpher](#)

[Willem Albert Meischke 1925 - 2015 BillionGraves Record](#)

[Wim Meischke - MAI \(maibeeldbank.nl\)](#)

[Calf & Meischke-Cloeck & Moedigh - Vereniging Vrienden van de Plantage](#)

Oorlogsbrieven door Heleen Wagemans, 2021

[Historisch archief | Scouting Livingstonegroep Amstelveen](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.